

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/57/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319010260
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2319010260.8

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 31T/28/2019-1688 zo dňa 13.02.2023, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.04.2024 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 31T/28/2019-1688 zo dňa 13.02.2023 bol obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., okres Galanta uložený podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku s použitím § 38 ods. 3 a § 39 ods. 4 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. m) a § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov. Na výkon trestu odňatia slobody bol obžalovaný podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň bol obžalovanému podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložený trest prepadnutia vecí, a to elektronická váha zn. Houston čiernostriebornej farby, č. 08596, elektronická váha zn. PS250, č. PS-250, modrosivej farby, mobilný telefón značky iPhone čiernej farby, PIN: XXXXXX, vstupný: XXXXXX, s farebným zadným krytom, IMEI: nezistené. Podľa § 76 ods. 2 a § 78 ods. 1 Trestného zákona bol obžalovanému uložený aj ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok.

Pred vydaním vyššie citovaného rozsudku bol obžalovaný rozsudkom Okresného súdu Galanta č.k. 31T/28/2019-1595 zo dňa 20.09.2019 právoplatne uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe,

že

po predchádzajúcej vzájomnej dohode s E. F. a E. G., v presne nezistenom čase, minimálne od februára 2017 až do dňa 10.05.2018, na bližšie nezistených miestach, od nestotožnenej osoby spoločným konaním opakovane neoprávnene zaobstarali bližšie nezistené množstvá omamných a psychotropných látok, ktoré prechovávali na bližšie nezistených miestach a tie následne predávali, najmä v okrese Galanta užívateľom omamných a psychotropných látok, a to najmä metamfetamín (pervitín), pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z.

o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok, na držbu ktorých je potrebné povolenie Ministerstva zdravotníctva SR, ktorým nedisponovali, pričom v uvedenom období sa jednotlivito dopustil obžalovaný minimálne od februára 2017 až do dňa 10.05.2018 v obci D. a na iných miestach v okrese Galanta opakovane neoprávnenne predal, resp. distribuoval metamfetamín v rôznych dávkach a za rôzne sumy, ako aj bezodplatne viacerým doteraz presne neustáleným užívateľom tejto drogy, a to minimálne H. I., J. B., A. K. a L. M., ktoré si predtým zadovážil okrem iných doposiaľ nestotožnených osôb aj od E. F., pričom metamfetamín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok, a takéhoto konania sa dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/177/2011 zo dňa 22.07.2011, právoplatný dňa 22.07.2011, uznaný vinným zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona.

Okresný súd napadnutý rozsudok, ktorým rozhodol o treste odôvodnil v rozsahu č. I. 1688-1690.

Proti tomuto rozsudku podal bezprostredne po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaný, pričom písomne dôvody doplnil na č.l. 1692.

Obžalovaný v odvolaní namietal voči nesprávnemu procesnému postupu súdu, ktorý u obžalovaného vzhliadol ako priťažujúcu okolnosť odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T/324/2010. Výrok o treste bol však v danom prípade zrušený a ukladaný súhrnný trest rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/177/2011. S poukazom na § 38 ods. 1 Trestného zákona je okolnosť opätovného odsúdenia znakom kvalifikovanej podstaty podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, a preto by sa na ňu nemalo prihliadať a ani na zbiehajúce sa odsúdenie z hľadiska jeho povahy ako to predpokladá § 37 písm. m) Trestného zákona za bodkočiarkou. Podľa názoru obžalovaného mal v predmetnej veci súd aplikovať § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, nakoľko v danej veci boli splnené podmienky na takýto postup. Obžalovaný sa ku skutku priznal, učinil vyhlásenie o vine, čím odbremenil súd od vykonávania dokazovania. Napriek tomu, že obžalovaný vyhlásil vinu a súd tak zbavil povinnosti vykonávať dokazovanie došlo k právoplatnému rozhodnutiu až po 3,5 roku bez jeho zavinenia, ktorú dobu považuje za neprimerane dlhú. Neprimeraná doba do rozhodnutia bola zapríčinená objektívnymi okolnosťami na strane súdu. Vzhľadom na to, že k spáchaniu skutku došlo v roku 2017 a o vine bolo rozhodnuté až v roku 2019 je trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov neprimerane prísny. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 písm. b), písm. d), písm. e) Trestného poriadku vo výroku o treste zrušil a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží aj za použitia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov.

Vyjadrenie k odvolaniu nebolo podané.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 16.04.2024 za prítomnosti zástupkyne Krajskej prokuratúry v Trnave, obžalovaného a jeho obhajcu. Obžalovaný a jeho obhajca zotrvali na podanom odvolaní, dôvody nežiadali doplniť ani zmeniť. Odvolací súd oboznámil prítomných s napadnutým rozsudkom, odvolaním obžalovaného, odpisom z registra trestov na obžalovaného, príslušnými lustráciami ako aj podstatným obsahom spisu. Procesné strany nemali žiadne pripomienky k oboznamovanému obsahu spisového materiálu, ani návrhy na doplnenie dokazovania. Zástupkyňa krajskej prokuratúry poukázala na správnosť a zákonnosť napadnutého rozsudku, uložený trest považuje za spravodlivý a navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť. Obhajca obžalovaného sa v celom rozsahu pridržiaval písomných dôvodov podaného odvolania. Nad rámec odôvodnenia poukázal na to, že v aktuálnom stave je nutné prihliadať na dve skutočnosti, a to obligatórne prerušenie trestného stíhania a druhou možnosťou je odročenie verejného zasadnutia až do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky v merite veci o súlade novely Trestného zákona s Ústavou Slovenskej republiky a ďalšími právnymi predpismi. Poukázal na posledné rozhodnutia odvolacích súdov, ktoré situáciu kedy novela Trestného zákona nenadobudla účinnosť dávajú do pozície totožnej so situáciou akoby účinná bola s poukazom na špecifické ustanovenia Trestného zákona o časovej pôsobnosti. Ide o situáciu de facto platnosti dvoch zákonov, kedy by mal súd postupovať tak, že sa primerane použije zákon pre obžalovaného priaznivejší. Poukazuje tiež na to, že spolupáchateľ F. bol tým istým senátom Okresného súdu Galanta uznaný vinným pričom vo výroku o vine sa s veľkou pravdepodobnosťou uvádza meno obžalovaného B., teda v skutkovej vete čo by na základe

posledných rozhodnutí zakladalo osobitný ex offa odvolací dôvod. Obhajca má za to, že v danej veci nie je nutné obligatórne prerušiť trestné stíhanie, avšak navrhol, aby odvolací súd zabezpečil rozsudok Okresného súdu Galanta, ktorým bol spoluobžalovaný F. odsúdený a súčasne určí nový termín verejného zasadnutia, v ktorom bude predpoklad, že Ústavný súd SR rozhodne o súlade novely Trestného zákona s ústavou a ostatnými právnymi predpismi. Obžalovaný vyjadril ľútosť nad spáchaním skutku, poukázal na to, že sa snaží čestne žiť, starať sa o svoju rodinu. Súhlasil s prednesom obhajcu.

Podľa ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku, event. napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 Trestného poriadku odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, v dôsledku čoho sú splnené podmienky pre jeho zamietnutie v zmysle § 319 Trestného poriadku.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vo vzťahu k výroku o treste vykonal všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú. Okresný súd síce veľmi stručne, avšak zrozumiteľne vysvetlil svoje úvahy o primeranosti uloženého trestu, jeho zákonnosti a spravodlivosti vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a osobné pomery obžalovaného.

Trestnoprávna náuka popisuje a rozoznáva viacero účelov trestných sankcií, najmä účel smerujúci k uloženiu zaslúženého trestu ale aj účel zameriavajúci sa na dôsledky trestu. Medzi takéto patrí napríklad odstrašenie (teda individuálna a generálna prevencia), rehabilitácia páchatel'a v zmysle jeho výchovy, nápravy, jeho spoločenská izolácia (teda znemožnenie, zabránenie mu páchať ďalšiu trestnú činnosť, reštitúcia (teda obnova, náprava narušených, poškodených vzťahov medzi páchatel'om a obeťou a celou spoločnosťou). V moderných systémoch justície sa tieto účely obvykle vzájomne kombinujú. Pri ukladaní trestu je potrebné zohľadniť jednak potrebu spravodlivého postihu v reakcii na protispoločenské konanie páchatel'a, ako aj potrebu zabezpečenia bezpečnosti občanov a majetku pred nebezpečnými páchatel'ami, dosiahnutie prevýchovy páchatel'a (pokiaľ je možná) ako aj zjednať nápravu po spáchanom čine. No pri ukladaní trestu v konkrétnom prípade však rozličné účely môže byť vo vzájomnom konflikte. Trestný zákon v ust. § 34 neurčuje hierarchiu tam uvedených účelov trestu a ani z ďalších ustanovení Trestného zákona nevyplýva, žeby u určitých skupín trestu bolo potrebné primárne sledovať alebo zohľadňovať konkrétny účel trestu a preto za takejto situácie je potrebné nájsť ospravedlnenie pre zásah do základných práv a slobôd jednotlivcov pri výkone trestnej justície interpretáciou princípov a základných zásad pre ukladanie trestov.

V konaní tak bolo nepochybne preukázané (tiež s poukazom na vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku), že obžalovaný sa dopustil spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona spolupáchatel'stvom podľa § 20 Trestného zákona. Pokiaľ ide o ustálenie poľahčujúcich okolností, okresný súd správne u obžalovaného vzhliadol dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. l) a písm. n) Trestného zákona, ktoré neboli obhajobou ani prokurátorom rozporované.

Pokiaľ ide o priťažujúce okolnosti, a tým aj prvú odvolaciu námietku obžalovaného, v tomto rozsahu možno dať obhajobe čiastočne za pravdu v tom, že okresný súd nesprávne priznal obžalovanému priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený). V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na § 38 ods. 1 Trestného zákona v kontexte právnej kvalifikácie skutku podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, a síce, zo skutkovej podstaty § 172 ods. 2 Trestného zákona je zrejmé, že toto ustanovenie postihuje práve páchatel'a, ktorý sa už v minulosti spáchania takéhoto skutku dopustil. Obžalovaný už v minulosti bol za totožný druh trestnej činnosti právoplatne odsúdený, čo odôvodňovalo v tomto prípade aplikovanie kvalifikovanej skutkovej podstaty a tým pádom aj ukladanie trestu v rámci vyššej trestnej sadzby. Odvolací súd však toto pochybenie vyhodnotil ako

menej zásadné, t.j. také, ktorým sa postavenie obžalovaného v tomto konaní nezhorší a rovnako mu nebude hroziť, či nebude priamo uložený prísnejší trest, resp. trest podľa prísnejšej právnej kvalifikácie. Aj bez priznania príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona by okresný súd ukladal obžalovanému trest v rozmedzí trestnej sadzby 10-15 rokov, pričom naďalej by prevažovali poľahčujúce okolnosti, ktoré viedli k zníženiu hornej hranice trestnej sadzby, a teda pri ukladaní trestu by súd v každom prípade vychádzal z upravenej trestnej sadzby 10 rokov až 13 rokov a 4 mesiace.

Pokiaľ ide o námietku, ktorou sa obžalovaný domáhal mimoriadneho zníženia trestu nielen podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona ale aj podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, túto námietku odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú v celom rozsahu a nevyhovet jej.

Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že obe vyššie citované ustanovenia vzťahujúce sa na mimoriadne zníženie trestu upravujú odlišné inštitúty a na ich aplikáciu musia byť naplnené iné materiálne podmienky. Pokiaľ ide o aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 2 ods. 4 Trestného poriadku, toto ustanovenie sa vzťahuje na situáciu, kedy súd primárne rozhoduje v konaní o dohode o vine a treste a analogicky aj v konaní, kedy obžalovaný urobí vyhlásenia o vine podľa § 257 písm. b), resp. písm. c) Trestného poriadku, tak ako v tejto trestnej veci. Pokiaľ ide o aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona, v prípade mimoriadneho zníženia trestu podľa tohto ustanovenia musia byť zistené také mimoriadne okolnosti prípadu a pomery na strane páchatela, ktoré takýto postup kvalifikovane odôvodňujú. Rozdielnosť uvedených ustanovení vzťahujúcich sa na mimoriadne zníženie trestu možno vnímať nielen v okolnostiach a podmienkach, ktoré musia byť splnené, ale najmä v postavení obžalovaného pokiaľ ide o ukládanie trestu, keď pri postupe podľa § 39 ods. 1 ods. 3 písm. c) Trestného zákona môže súd uložiť miernejší trest, v tomto prípade trest odňatia slobody v najnižšej výmere 5 rokov, čo motivuje trestne stíhané osoby domáhať sa práve aplikácie mimoriadneho zníženia podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona.

Je zrejmé, že obžalovaný sa domáha mimoriadneho zníženia trestu (aj) podľa § 39 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona práve z dôvodu, že pri takomto znížení by mu mohol byť uložený ešte nižší trest, a to vo výmere 5 rokov (viď § 39 ods. 3 písm. c) Trestného zákona). Na takýto postup však nebol daný dôvod, pretože nielen okresný súd ale aj odvolací súd nevzhladol v tejto trestnej veci také mimoriadne okolnosti prípadu, či pomery na strane obžalovaného ako páchatela závažného trestného činu, pre ktoré by sa javil uložený trest, už beztak pri spodnej hranici zníženej trestnej sadzby za neprimerane prísny. Netreba opomínať ani na to, že po zrušení a vrátení veci tunajším odvolacím súdom uznesením č.k. 3To/12/2020-1628 z 05.05.2020 došlo k zmierneniu trestu, keď okresný súd v novom konaní uložil obžalovanému trest vo výmere 7 rokov (oproti predchádzajúcemu trestu vo výmere 8 rokov).

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa vyhlásil, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku a súd toto vyhlásenie prijal. Okresný súd mu za to priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a tiež podľa § 36 písm. n) Trestného zákona. Priznanie sa, oľutovanie spáchania skutku a tiež napomáhanie orgánom činným v trestnom konaní okresný súd kvalifikovaným spôsobom správne zohľadnil pri ukladaní trestu v podobe poľahčujúcich okolností. Dôvodom pre aplikáciu § 39 ods. 1 Trestného zákona nie je ani dĺžka trestného konania, resp. uplynutie doby odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o vine. Je síce pravdou, že obžalovaný bol právoplatne uznaný vinným zo spáchania trestného činu už v roku 2020, avšak k oddialeniu rozhodnutia o treste nedošlo výlučne okolnosťami na strane súdu (a už vôbec nie okolnosťami subjektívneho charakteru), tieto okolnosti mali objektívny charakter. Aj napriek uvedenému okresný súd dĺžku konania, resp. dobu, ktorá medzi jednotlivými rozhodnutiami uplynula rovnako pri ukladaní trestu zohľadnil, čo nepochybne vyplýva z odôvodnenia rozsudku. Treba tiež pripomenúť, že obžalovaný sa dopustil opakovaného spáchania drogovej trestnej činnosti, preto musel mať vedomosť, že pri odhalení bude postihnutý prísny trestom. Obžalovanému príťažovalo nielen to, že v jeho príde nešlo k prechovávanie konope pre vlastnú spotrebu (ktoré konanie je častokrát postihované neprimerane prísne na území Slovenskej republiky oproti iným členským štátom Európskej únie), ale o prechovávanie a najmä predaj tzv. tvrdých drog (pervitínu), pričom omamné látky predával viacerým osobám a konal tak po dlhší čas.

Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného do výkonu trestu so stredným stupňom stráženia, v tomto rozsahu odvolací súd nezistil pochybenie, a rovnako ani pri výroku, ktorým okresný súd obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí, preto tieto výroky ostali nedotknuté.

Záverom, pokiaľ ide o návrh obhajoby na odročenie verejného zasadnutia až do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky v merite veci (o nesúlade novely Trestného zákona č. 40/2024 Z.z. s Ústavou SR a inými právnymi predpismi), ktorý obhajca obžalovaného predostrel na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu dňa 16.04.2024, odvolací súd dodáva:

Počas predmetného trestného konania Národná rada Slovenskej republiky prijala zákon č. 40/2024 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov, a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, meniaci aj znenie ustanovení § 171 až § 173 Trestného zákona upravujúcich skutkové podstaty a trestné sadzby drogových trestných činov.

Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením č.k. PL. ÚS 3/2024-112 z 28.02.2024 pozastavil účinnosť niektorých ustanovení novely Trestného zákona (viď bod 2. výroku predmetného uznesenia).

Obhajoba sa domáhala prerušenia, resp. odročenie verejného zasadnutia až do rozhodnutia Ústavného súdu SR v merite veci dôvodiac, že nová právna úprava by bola pokiaľ ide o ukladanie trestu pre obžalovaného priaznivejšia, pričom poukazuje na ustanovenia o časovej pôsobnosti, kedy súd musí pri ukladaní trestu aplikovať zákon pre obžalovaného priaznivejši.

Odvolací súd, vedomý si odlišnej rozhodovacej činnosti rôznych či už odvolacích alebo aj súdov prvého stupňa v otázke obligatórneho prerušenia trestných stíhaní, však nezdieľa názor obhajoby. Tunajší odvolací súd sa prikláňa k názoru o nedôvodnosti prerušenia trestného stíhania, resp. odročenia verejného zasadnutia a vyčkávania na rozhodnutie Ústavného súdu SR v merite veci, a to práve s poukazom na to, že novela č. 40/2024 Z.z. Trestného zákona doposiaľ nenadobudla účinnosť, hoci vstúpila do platnosti zverejnením v Zbierke zákonov SR. Je nevyhnutné rozlišovať medzi platnosťou a účinnosťou právneho predpisu, pričom je to práve inštitút účinnosti právneho predpisu, ktorý zakladá povinnosť prihliadať konajúci súd na už účinný právny predpis, pokiaľ tým môže dôjsť k výhodnejšiemu postaveniu obžalovaného v konaní pred súdom. Až dňom účinnosti je novela súčasťou právneho predpisu, do tohto momentu je novela neaplikovateľná na právne vzťahy. Pokiaľ konkrétna právna norma účinná nie je, resp. jej účinnosť z akéhokoľvek dôvodu nenastala, nejde o právnu normu, ktorá je použiteľná na právne vzťahy, a teda nejde o právnu normu, ktorej použitie by mohlo byť rozhodujúce pre rozhodnutie vo veci samej. Názor obhajoby o tom, že v tejto veci ide o situáciu, kedy sa na právnu vec vzťahujú dva právne predpisy tak nie je správny. Okresný súd pri ukladaní trestu postupoval podľa právnej normy, ktorá bola účinná v čase rozhodovania a nebral do úvahy právnu normu, ktorá doposiaľ účinnosť nenadobudla, teda právne neaplikovateľnú normu. Obsah právnej normy sa pre súdy mení až vtedy, ak nová právna úprava vstúpi do účinnosti, nakoľko sa až v tomto momente účinne mení obsah právnej normy a vyvoláva právne účinky. Nejedná sa tu o stav, kedy súd nemá „podľa čoho“ rozhodovať, nejde ani o kolíziu dvoch účinných právnych predpisov, v ktorej situácii by mal súd aplikovať práve tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia. Všetky ustanovenia Trestného zákona sú účinné, a preto nie je dôvod vyčkávať na rozhodnutie Ústavného súdu SR, ale v konaní plynule a konzistentne pokračovať.

Trest odňatia slobody bol obžalovanému ukladaný podľa aktuálne platného a účinného Trestného zákona, pričom na to nemá relevantný dosah ani konanie prebiehajúce na Ústavnom súde SR. V predmetnej veci nie je dôvod pre odročenie verejného zasadnutia a vyčkávanie na rozhodnutie Ústavného súdu SR v merite veci.

Už len nad rámec odvolací súd dodáva, že úprava skutkových podstat a najmä trestných sadziieb za drogovú trestnú činnosť sa týka najmä tzv. „konopných väzňov“, pričom v prípade skutku obžalovaného sa jednalo o metamfetamín (pervitín). Ďalej je nutné dodať, že v tejto veci bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania skutku už v roku 2020, a teda procesné postavenie obžalovaného je jasné v tom akú skutkovú podstatu trestného činu svojim konaním naplnil.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné a žiadosti o odročenie verejného zasadnutia nevyhovel.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne podľa § 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 170 ods. 6 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.